

Dødsfald. Den sidste Statistisk oplyser da gennem Lægernes Dødsattester, at der i Kjøbenhavn og Frederiksberg i Løbet af det samme Femaar, som jeg før nævnte, er foresaldet 554 Dødsfald, i Provinsstøbstæderne 611. Hvis vi gaa ud fra disse to Tal og fremdeles fra, at det Tal, der er opgivet af de gejstlige Embedsmænd for Landets Bedkommende er rigtig, saa komme vi til, at Antallet af Ulykkesdødsfald i hele Landet i det nævnte Femaar i alt har været $554 + 611 + 1,865 = 3,030$ Dødsfald, det vil sige omtrent 600 om Aaret. Men nu er det maasse for sangvinst at holde sig til dette Tal, idet man kunde antage, at der ogsaa i Opgivelserne for Landsfogedens Bedkommende er Mangler. Jeg er derfor gaaet den Vej, at jeg har regnet, at der i Landsfogedens en tilsvarende Mangel i de gejstlige Opgivelser som for Byernes Bedkommende; de 1865 Dødsfald for Landet svare kun til 13 Dødsfald pr. 10,000 Indbyggere i Femaaret, medens Lægeopgivelserne for Byerne give for Kjøbenhavn 15, for Provinsbyerne 16 Dødsfald pr. 10,000 Indbyggere. Jeg regner da, at der ogsaa paa Landet foresalder 16 Ulykkesdødsfald pr. 10,000 Indbyggere i et Femaar og faar paa den Maade det af Gejstligheden opgivne Tal 1,865 forhøjet til 2,295. Herefter vil da det hele Antal Dødsfald som Følge af Ulykkestilfælde i det nævnte Femaar udgøre $554 + 611 + 2,295 = 3,460$ eller 692 Dødsfald ved Ulykkestilfælde om Aaret. Vi kunne altsaa med temmelig Sikkerhed regne med et rundt Tal, at der foresalder i alt 700 Dødsfald ved Ulykkestilfælde om Aaret her i Landet. Men alle disse 700 Dødsfald ville ikke komme til at drage Erstatning efter sig, fordi en stor Del ($\frac{2}{3}$) af de forulykkede ere unge Mennesker under 18 Aar, der ikke komme med Betragtning, og andre ville være gifte Kvinder, som heller ikke komme i Betragtning. Det Resultat, der bliver tilbage, er, naar disse fradrages, at man med et rundt Tal kan regne, at 400 Dødsfald (nøjagtig 134 for Byerne, 264 for Landet, tilsammen 398) aarlig ville falde Ulykkesforsikringen til Last; hvor mange Invalidider, der er fremkommet som Følge af Ulykkestilfælde, vides derimod ikke. Men det er jo en Regel, man har fulgt i andre Tilfælde, og som ogsaa blev benyttet af Udvalget i Tjor, at man i Mangel af en Statistisk over Invaliditeten tror at kunne gaa ud fra, at man kan stole nogenlunde paa, at der vil være lige saa mange Invaliditetsstilfælde som Dødsfald som Følge af Ulykkestilfælde; det er jeg ligeledes gaaet ud fra, og Invaliditetsstilfældene har jeg altsaa sat til ligeledes at andrage ca. 400 om Aaret.

Jeg har gjort dette med saa meget større Tryghed, fordi et meget stort Antal af alle Dødsfaldene ved Ulykkestilfælde — mellem Tredjedelen og Halvdelen (i Kjøbenhavn 24, i Købstæderne 34, paa Landet 46 Procent) skyldes Drukning, og denne Form af Ulykkestilfælde efterlader jo ikke let Invaliditet; det er kun Liv eller Død, det her drejer sig om. Naar jeg altsaa her gaar ud fra det samme Antal Invaliditetsstilfælde som Dødsfald, saa mener jeg, at jeg er paa den sikre Side.

Jeg maa endelig til dette Overflag føje som Slutning et Overflag over Beføstningen, og jeg ser mig derfor nødsaget til at trætte det høje Ting med en Paavising deraf. Af væsentlig Betydning for Beregningen af de Omkostninger, der ville medgaa til Forsikringen, vilde det da være at vide, hvor mange af de forulykkede der er Familieforsørgere, og hvor mange der kun har sig selv at forsørge. Her sige de foreliggende statistiske Oplysninger os igen intet om selve de ved Ulykkestilfældene forulykkede; men den almindelige Statistisk oplyser os om, at de nævnte to Klasser hver udgøre omtrent Halvdelen af vort Lands samtlige Forsørgere. Jeg tør derfor opstille som sandsynligt, at det forholdes sig ligesaa med de ved Ulykkestilfælde forulykkede, eller med andre Ord, at der her i Danmark aarlig omkommer ved Ulykkestilfælde 200 Familieforsørgere og 200 Selvforsørgere; medens 200 Familieforsørgere og 200 Selvforsørgere ville blive Arbejdsinvalidider i højere eller lavere Grad. Men nu forudsætter Forslaget kun et Tilskud til Begravelsesomkostningerne ved en Selvforsørgers Dødsfald af 50 Kr.; bliver han derimod Invalid, berettiges han til en Understøttelse, hvis Maximum er 600 Kr. aarlig. En Forsikring til Maximumbeløbet vil koste omtrent 12,000 Kr. hos Statsforsikringsanstalten, hvor Policen efter Forslaget skal indløses; Gennemsnitsudgiften for Selvforsørgere kan antages at ville udgøre lidt over Halvdelen af dette Beløb, nemlig 7,000 Kr. Vi komme saa til de 200 Dødsfald af Familieforsørgere; de ville kunne medføre en Understøttelse for de efterladte af højst 300 Kr.; Maximumbeløbet vil altsaa koste i Indløb af Police 6,000 Kr., og Gennemsnittet kan sættes til 3,000 Kr. Saa er der 200 Invaliditetsstilfælde for Familieforsørgere; de ville kunne medføre for vedkommende og deres Familier en Maximumsunderstøttelse af 800 Kr., som i Indløb vil koste 16,000 Kr.; Gennemsnittet kan sættes til 8,000 Kr., idet disse Understøttelser, ligesom de foregaaende, ville formindskes efterhaanden som Børnene blive 15 Aar gamle. Naar vi saa med et rundt Tal regne